

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců Mgr. Martina Kříže a JUDr. Naděždy Řehákové v právní věci

žalobce: **Dermacur Laboratories s.r.o.**, IČO: 29157676,
se sídlem Chebská 73/48 Karlovy Vary,
zastoupený JUDr. Tomášem Kaiserem, advokátem
se sídlem Havlíčkova 1682/15, Praha 1

proti

žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**,
se sídlem Praha 6, Antonína Čermáka 2a,

za účasti této osoby zúčastněné na řízení: **Dermacol, a.s.**, IČO: 24766208
se sídlem Výtvarná 1023/4, Praha 6,
zastoupená JUDr. Robertem Jehne, advokátem
se sídlem Washingtonova 1567/25, Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 13.11.2014 č.j. O-496037/D48142/ÚPV

t a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

1. Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“) předseda Úřadu průmyslového vlastnictví zamítl rozklad žalobce a potvrdil prvostupňové rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „Úřad“) ze dne 25.6.2014 o zamítnutí přihlášky barevné kombinované ochranné známky ve znění „DERMACUR“, zn. sp. O-496037, na základě námitek podaných společnostmi Dermacol, a.s.
2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí předseda Úřadu průmyslového vlastnictví uvedl, že prvostupňové rozhodnutí Úřadu o zamítnutí přihlášky barevné kombinované ochranné známky zn. sp. O-496037 ve znění „DERMACUR“ bylo odůvodněno tím, že přihlašované označení

je podobné těmto namítaným ochranným známkám:

- slovní grafické ochranné známce č. 193491

DERMACOL

- barevné kombinované ochranné známce č. 286049

- a slovní ochranné známce č. 289170 ve znění „Dermacol Summer Dream“, jejichž dobré jméno v České republice prokázal namítající (společnost Dermacol, a.s.) doklady předloženými spolu s námitkami. Úřad dále shledal, že užívání přihlašovaného označení by mohlo nepoctivě těžit z rozlišovací způsobilosti či dobrého jména namítaných ochranných známek nebo jim být na újmu, a proto námitky podané podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 441/2003 Sb.“) posoudil jako opodstatněné. S ohledem na zamítnutí předmětné přihlášky ochranné známky v plném rozsahu na základě námitek podaných podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb., Úřad konstatoval, že posouzením dalších námitek uplatněných podle § 7 odst. 1 písm. a) téhož zákona již nebylo nutno se zabývat.

3. Orgán rozhodující o rozkladu poté shrnul obsah argumentace uplatněné žalobcem v rozkladu a též obsah vyjádření namítajícího k rozkladu. Po citaci relevantní právní úpravy a konstatování, pro jaké výrobky a služby bylo přihlášeno napadené označení a namítané ochranné známky, se zabýval tím, zda Úřad řádně posoudil získání dobrého jména namítaných ochranných známek na území České republiky před datem podání

napadené přihlášky ochranné známky, tj. přede dnem 15.6.2012. Uvedl, že namítající předložil za účelem prokázání dobrého jména namítaných ochranných známek tyto doklady: 1. výzkum hodnocení kosmetických značek provedený společností Mediaresearch, a.s., v březnu roku 2006, kterého se účastnilo 1072 respondentů z celé České republiky; 2. šest kusů certifikátů udělených Asociací vizážistů a stylistů České republiky produktům označeným „DERMACOL“ v letech 2007 – 2012; 3. reklamní materiál „Dermacol“ z roku 2013.

4. Výzkum hodnocení kosmetických značek (doklad č. 1) byl proveden v březnu roku 2006 společností Mediaresearch, a.s., pro potřeby společnosti Alphaduct, a.s. Cílem zmíněného průzkumu bylo zjistit povědomí populace žen starších 15 let o kosmetických značkách, konkrétně segmentu pleťové a dekorativní kosmetiky. Značka „Dermacol“ se mezi dalšími kosmetickými značkami umístila na předních místech, pokud jde o spontánní známost či oblíbenost, ale i v ostatních parametrech (dotázaná znalost, průměrná spotřeba, vyzkoušená značka, poslední nákup aj.). Orgán rozhodující o rozkladu shodně s názorem správního orgánu I. stupně dospěl k závěru, že předložený doklad svědčí o dobrém jménu namítaných ochranných známek v roce 2006 ve vztahu k dekorativní a pleťové kosmetice. K tomu, aby si výrobky opatřené značkou „Dermacol“ vybudovaly takové postavení na trhu, o jakém vypovídá provedený průzkum, je totiž nezbytné dlouhodobé působení značky na trhu nebo masivní reklamní kampaň, které způsobí, že předmětná značka si mezi spotřebiteli vybuduje významné postavení a ti ji budou spontánně spojovat s kvalitními výrobky. Návrh žalobce, aby nebylo k tomuto důkazu přihlédnuto s ohledem na jeho stáří, neshledal orgán rozhodující o rozkladu jako důvodný, neboť důkaz č. 1 prokazuje dobré jméno namítaných ochranných známek před podáním napadené přihlášky ochranné známky. Je sice možno souhlasit s názorem žalobce, že 7 let (od provedení průzkumu do podání námitek) je významné časové období, ve kterém se situace na dynamickém trhu může poměrně výrazně změnit, nicméně v daném případě nic nenasvědčuje tomu, že by namítané ochranné známky své dobré jméno následně ztratily, ale naopak další doklady předložené namítajícím svědčí o tom, že si své dobré jméno udržely až do doby před podáním napadené přihlášky ochranné známky, resp. do současnosti.
5. Další doklady (č. 2), které namítající předložil spolu s námitkami, svým datováním navazují na doklad č. 1, neboť předložené certifikáty byly uděleny produktům označeným „DERMACOL“ v letech bezprostředně následujících po vyhotovení dokladu č. 1, a to v letech 2007, 2008, 2010 a 2012. Orgán rozhodující o rozkladu se proto ztotožnil se závěrem správního orgánu I. stupně, že namítané ochranné známky si své dobré jméno prokázané v roce 2006 udržely i v dalších letech, a to až do doby podání napadené přihlášky ochranné známky. K tomuto závěru vede skutečnost, že v soutěži o nejlepší výrobek roku obdržely výrobky označené „Dermacol“ titul „Doporučeno AVS-ČR“, a to za nadprůměrné hodnocení.
6. Orgán rozhodující o rozkladu odmítl jako nedůvodný názor žalobce, že na základě šesti certifikátů (doklady č. 2) s hodnocením „nad průměrem“ lze jméno namítajícího hodnotit spíše jako podprůměrné, a proto tento doklad nemůže potvrdit dobré jméno namítajícího. Naopak konstatoval, že téměř každoroční úspěšná účast výrobků namítajícího v soutěži pořádané Asociací vizážistů a stylistů České republiky (což je nezávislá nezisková

organizace sdružující profesionály v oborech péče o image) potvrzuje trvání existence dobrého jména namítaných ochranných známek v době podání napadené přihlášky ochranné známky. Nadprůměrné hodnocení výrobků namítajícího, které opravňuje k užívání označení „Doporučeno AVS-ČR“, svědčí o vysoké kvalitě výrobků nesoucích označení „Dermacol“.

7. Dobré jméno namítaných ochranných známek potvrzuje dle orgánu rozhodujícího o rozkladu i doklad č. 3. I když tento doklad nespadá do rozhodného období před podáním napadené přihlášky ochranné známky, jako k podpůrnému důkazu k prokázání dobrého jména namítaných ochranných známek k němu přihlédnout lze, jak správně dovodil správní orgán I. stupně. Z obsahu předloženého reklamního materiálu (doklad č. 3) je zřejmé, že pochází z roku 2013, neboť se týká oslavy 47 let úspěšné existence značky „Dermacol“, která vznikla v roce 1966. Sám o sobě doklad č. 3, stejně jako obsah internetových stránek „www.dermacol.cz“, „www.dermacol.com“ a „www.dermacol.ru“, na který namítající v námitkách rovněž poukazoval, nemůže sloužit k prokázání dobrého jména namítaných ochranných známek před podáním napadené přihlášky ochranné známky, neboť byl vydán až v roce 2013, tj. po jejím podání, přičemž zhlédnutím citovaných internetových stránek nelze zjistit jejich obsah před podáním napadené přihlášky ochranné známky, ale pouze obsah současný. Nicméně, doklad č. 3 i aktuální obsah internetových stránek namítajícího ve spojení s předloženými důkazy č. 1 a 2 dotvářejí celkový obraz o známosti značky „Dermacol“. Orgán rozhodující o rozkladu proto potvrdil jako správný názor správního orgánu I. stupně, že doklad č. 3 svědčí o aktivním užívání namítaných ochranných známek, zejména druhé namítané ochranné známky, při propagaci kosmetických výrobků „Dermacol“. Neshledal proto důvod, aby v daném případě nebylo k dokladu č. 3 přihlíženo z důvodu, že napadená přihláška ochranné známky byla podána již v roce 2012. I když byl doklad č. 3 vyhotoven až po podání napadené přihlášky ochranné známky, z časového hlediska navazuje na doklady č. 1 a 2 a potvrzuje kontinuitu existence dobrého jména namítaných ochranných známek na území České republiky v období od roku 2006 až do současnosti, přičemž tato doba zahrnuje i rozhodné období před podáním napadené přihlášky ochranné známky.
8. Rozhodnutí Úřadu bylo dle orgánu rozhodujícího o rozkladu vydáno v souladu se zásadou, podle které je dobré jméno vlastností ochranné známky, která může být proměnlivá v čase, a proto je nutné dobré jméno v každém řízení před Úřadem prokázat, a nelze je konstatovat jen na základě dřívější správní úvahy Úřadu nebo je zařadit do kategorie notoricky známých skutečností. Z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí je zřejmé, že k závěru o existenci dobrého jména namítaných ochranných známek Úřad dospěl právě na základě důkazů předložených namítajícím, a nikoli na základě svých zkušeností s předmětnou značkou. Vzhledem k tomu, že nosným prvkem známkové řady namítajícího je právě slovní prvek „DERMACOL“, Úřad logicky závěry, které vyplynuly z dokladů předložených namítajícím k prokázání dobrého jména namítaných ochranných známek, vztáhl ke zmíněnému nosnému prvku namítané známkové řady.
9. Orgán rozhodující o rozkladu se dále zabýval porovnáním shodnosti či podobnosti přihlašovaného označení s namítanými ochrannými známkami. Ztotožnil se přitom se závěrem Úřadu, který vymezil průměrného spotřebitele pro danou věc tak, že jím bude široká laická veřejnost a dále veřejnost odborná z oboru kosmetologie, dermatologie či z

řad vizážistů apod., která bude tyto výrobky poptávat či doporučovat. Přihlédl k tomu, že kosmetické výrobky, včetně výrobků určených k péči o obličej, patří mezi produkty denní spotřeby, které jsou tudíž nakupovány často. Průměrný spotřebitel je přitom pořízuje v běžných prodejnách, především v drogeriích, ale i v supermarketech či hypermarketech, v nichž jsou obvykle umístěna také oddělení s kosmetikou. U přihlášených výrobků proto není nutno předpokládat zvýšenou pozornost běžného spotřebitele.

10. K významovému hledisku orgán rozhodující o rozkladu konstatoval, že srovnávaná označení, resp. jejich dominantní prvky, tj. výrazy „DERMACUR“ a „DERMACOL“, bude průměrný spotřebitel spojovat s latinským, avšak všeobecně známým názvem kůže, tj. „derma“, což činí ze slovní části „DERMA“ ve vztahu k dotčeným výrobkům výraz popisný a nedistinktivní. Koncovky „CUR“ a „COL“ pak způsobují, že spotřebitelská veřejnost bude slovní prvky „DERMACUR“ a „DERMACOL“ vnímat jako fantazijní se stejným slovním kořenem, jenž shodně odkazuje na souvislost s „kůží, péčí o pokožku apod.“. Shoda v nedistinktivní části tudíž nemůže podpořit závěr o celkové podobnosti srovnávaných výrazů, neboť jako celky je budou spotřebitelé vnímat jako fantazijní, bez konkrétního významu. Z těchto důvodů sémantické hledisko nebude v daném případě pro spotřebitele rozhodné.
11. Při porovnání přihlašovaného označení s namítanými ochrannými známkami z hlediska vizuálního dospěl orgán rozhodující o rozkladu k týmž zjištěním jako správní orgán I. stupně. Zohlednil, že srovnávaná označení, resp. jejich dominantní slovní prvky, tj. „DERMACUR“ a „DERMACOL“, obsahují shodnou nedistinktivní část „DERMA“, která je v případě přihlašovaného označení doplněna koncovkou „CUR“ a u namítaných ochranných známek koncovkou „COL“. V rámci posuzování podobnosti označení z tohoto hlediska, při vědomí, že označení je nutno porovnávat jako celky, je tedy nutno konstatovat, že srovnávaná označení se odlišují pouze v posledních dvou písmenech, kdy u přihlašovaného označení jsou obsažena písmena „UR“ oproti písmenům „OL“ v namítaných ochranných známkách. Předposlední písmena, tj. samohlásky „U“ a „O“, mají navíc velmi podobný tvar. Odlišnost dvou písmen umístěných na posledních pozicích srovnávaných slovních prvků nepředstavuje natolik významný rozdíl, aby zabránila shledání podobnosti mezi srovnávanými označeními z vizuálního hlediska. Orgán rozhodující o rozkladu se tak neztotožnil s tvrzením přihlašovatele uvedeným v rozkladu, podle něhož koncovky „COL“ a „CUR“ doplňující část „DERMA“ ve srovnávaných označeních, na které je nutno se zaměřit s ohledem na nedistinktivnost první části, jsou dostatečně odlišné. Uvedené koncovky jsou tvořeny stejným počtem písmen, z nichž první je shodné a druhé tvarově podobné. Porovnávání označení se tedy shodují nejen v kořenu slova „DERMA“, ale i v navazujícím šestém písmeni „C“, přičemž následující předposlední písmeno „U“ a „O“ vykazuje obdobný vizuální vjem. Význam koncovek „CUR“ a „COL“ co do míry rozlišovací schopnosti porovnávaných označení tak nelze přeceňovat. Orgán rozhodující o rozkladu zároveň konstatoval, že přihlašované označení není ztvárněno po grafické stránce natolik originálně, aby toto provedení významněji přispělo k odlišení srovnávaných označení. Použitému obrazovému prvku tvořenému modrým křížem, který je umístěn ve čtverci, nelze z hlediska pozornosti průměrného spotřebitele přiřazovat tak podstatnou roli, jak se domnívá přihlašovatel. Zmíněný obrazový prvek totiž vzhledem k jeho velikosti, resp. poměru, který zaujímá v rámci přihlašovaného označení, není s to upoutat pozornost průměrného spotřebitele do té míry, aby byl z jeho pozornosti

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

vyložen dominantní slovní prvek „DERMACUR“, který vykazuje výraznou vizuální podobnost s jediným slovním prvkem první a druhé namítané ochranné známky, resp. dominantním prvkem třetí namítané ochranné známky. Ani grafické ztvárnění druhé namítané ochranné známky, resp. její obrazový prvek, nepotlačuje slovní prvek „DERMACOL“, ale naopak podtrhuje jeho dominantní postavení v rámci této namítané ochranné známky jako celku. Podobnost lze navíc shledat i v umístění obrazového prvku v rámci přihlašovaného označení a druhé namítané ochranné známky, které tak vykazují obdobnou prostorovou kompozici. Z uvedených důvodů má orgán rozhodující o rozkladu přihlašované označení z vizuálního hlediska za podobné s namítanými ochrannými známkami, neboť dominantní slovní prvky srovnávaných označení se shodují v šesti písmenech z osmi, přičemž rozdíl spočívá toliko v záměně dvou písmen, které se nacházejí na konci slova, což orgán rozhodující o rozkladu považuje za nedostatečné pro konstatování nepodobnosti z posuzovaného hlediska.

12. Závěry o shodnosti části „DERMA“, resp. „DERMAC“ srovnávaných označení se pak promítají i do posuzování jejich podobnosti z fonetického hlediska. Jak přihlašované označení, tak i namítané ochranné známky, resp. dominantní slovní prvek třetí namítané ochranné známky, se budou vyslovovat jako jedno slovo, a to pomocí tří slabik, konkrétně jako „der-ma-kur“ a „der-ma-kol“. Z toho vyplývá, že jejich znění se bude v první i ve druhé slabice plně shodovat a ve třetí slabice se bude první písmeno ze tří číst stejně a poslední dvě, tedy „ur“ oproti „ol“, odlišně. Třetí slabika má v obou případech obdobnou strukturu, neboť se vždy jedná o slabiku tvořenou třemi hláskami, konkrétně jde o spojení souhlásky „c“ (při vyslovení „k“) se samohláskou a další souhláskou. S ohledem na shodu dvou ze tří obsažených slabik, byť se tyto slabiky vztahují k výslovnosti nedistinktivní části „DERMA“, a s ohledem na podobnou strukturu slabiky poslední dospěl orgán rozhodující o rozkladu ve shodě se správním orgánem I. stupně k závěru o podobnosti posuzovaných označení z fonetického hlediska, neboť to, že se předmětné slovní prvky liší pouze ve dvou písmenech poslední slabiky srovnávaných tříslabičných slov, nelze chápat jako jejich dostatečné odlišení, přičemž bylo přihlédnuto i k obdobnému rytmu, v němž budou daná označení vyslovována. Argument žalobce, že spotřebitel nebude při vyslovování označení počítat hlásky, označil orgán rozhodující o rozkladu za opodstatněný, nicméně konstatoval, že spotřebitel sice při vyslovení označení nepočítá, kolik hlásek to které označení obsahuje, avšak podvědomě vnímá délku označení, která je v porovnávaných případech stejná, což podtrhuje i shodná tříslabičná skladba předmětných slovních prvků.
13. Na základě shora uvedeného dospěl orgán rozhodující o rozkladu k závěru, že porovnáváná označení jsou si vizuálně a foneticky podobná, a proto shledal srovnávaná označení celkově podobná, byť z hlediska sémantického podobnost označení jako celků nebyla zjištěna. S ohledem na argumentaci žalobce, který v rozkladu označil za chybné závěry Úřadu o možné zaměnitelnosti porovnávaných označení, orgán rozhodující o rozkladu konstatoval, že odůvodnění rozhodnutí Úřadu žádné závěry o zaměnitelnosti porovnávaných označení neobsahuje. V daném případě k takovému závěru ani nebyl důvod, neboť Úřad projednával pouze námitky podané podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb., přičemž námitky podané podle § 7 odst. 1 písm. a) téhož zákona, jejichž předmětem je zkoumání existence pravděpodobnosti záměny, neposuzoval. V případě námitek podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb., není požadováno, aby

podobnost mezi ochrannou známkou s dobrým jménem a označením používaným třetími osobami dosáhla takového stupně, aby ze strany dotčené veřejnosti existovalo nebezpečí záměny. Postačí, že stupeň podobnosti mezi ochrannou známkou s dobrým jménem a označením má za následek, že si dotčená veřejnost vytvoří mezi označením a ochrannou známkou spojení. Existence takového spojení musí být posuzována celkově, přičemž musí být zohledněny všechny relevantní faktory.

14. Vzhledem ke zjištěné podobnosti přihlašovaného označení s namítanými ochrannými známkami, jejichž dobré jméno v České republice namítající prokázal, zbývalo podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb., zjistit, zda by užívání přihlašovaného označení bez řádného důvodu nepoctivě těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména namítaných ochranných známek nebo jim bylo na újmu. Orgán rozhodující o rozkladu se i v tomto směru v plném rozsahu ztotožnil se závěry, k nimž při posouzení této otázky dospěl správní orgán I. stupně a proti kterým žalobce v rozkladu nevznnesl žádné konkrétní argumenty, s nimiž by bylo možno se vypořádat. Orgán rozhodující o rozkladu shrnul, že užívání přihlašovaného označení by mohlo nepoctivě těžit z rozlišovací způsobilosti či dobrého jména namítaných ochranných známek nebo jim být na újmu, protože produkty opatřené předmětnými označeními (pečující o pokožku, tělo) mohou být v konečném důsledku určeny pro obdobné skupiny spotřebitelů, které by mohly s ohledem na dobré jméno namítaných ochranných známek a jejich podobnost s přihlašovaným označením nabýt dojmu, že namítající rozšířil svou nabídku o další výrobky a služby. Ty by však ve skutečnosti na trhu nabízel žalobce, čímž by uvedl spotřebitele v pochybnosti o původu výrobků a služeb, a poškozoval by tak zájmy namítajícího. Žalobce by také nemusel vynakládat tolik prostředků na investice do reklamy, neboť by těžil z dobrého jména namítaných ochranných známek.
15. Na základě shora uvedených zjištění a skutečností orgán rozhodující o rozkladu v souladu se správním orgánem I. stupně shledal námitky podané podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb., jako důvodné. Jako irelevantní odmítl argumentaci žalobce, že do doby podání námitek nezaznamenal ani jediný případ, že by kdokoliv, namítajícího nevyjímaje, vznesl jakoukoliv připomínku k výskytu označení „DERMACUR“ na trhu s kosmetickými výrobky. Tato skutečnost není dle orgánu rozhodujícího o rozkladu rozhodná při posouzení předmětných námitek, jejichž podáním namítající pouze využil svého práva, aby zabránil zápisu do rejstříku ochranných známek takového označení, jehož užívání by mohlo nepoctivě těžit z rozlišovací způsobilosti či dobrého jména namítaných ochranných známek nebo jim být na újmu.
16. Pro úplnost orgán rozhodující o rozkladu dodal, že námitky, které namítající uplatnil podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 441/2003 Sb., nebyly s ohledem na úspěšnost námitek podaných podle § 7 odst. 1 písm. b) téhož zákona Úřadem projednány, a proto se jejich přezkoumáním nemohl v rámci řízení o rozkladu zabývat.
17. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí, jakož i zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně, a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě namítl, že pokud jde o dobré jméno namítaných ochranných známek, žalovaný měl vycházet z důkazů přiložených k námitkám společnosti Dermacol, a.s., tj. z výzkumu hodnocení kosmetických značek provedeného společností

Mediaresearch, a.s., v březnu roku 2006, z šesti kusů certifikátů od Asociace vizážistů a stylistů ČR pro produkty označené „DERMACOL“ v letech 2007-2012 a reklamního materiálu „Dermacol“ z roku 2013. Namísto toho však rozhodnutí založil v převážné míře pouze na svých úvahách a domněnkách a důkazy předložené společností Dermacol, a.s. do těchto úvah a domněnek jen zapracoval tak, jak potřeboval pro odůvodnění svých závěrů. Závěry žalovaného tak ve skutečnosti nejsou podloženy žádnými relevantními důkazy a neodpovídají zásadám logického myšlení. Výzkum společnosti Mediaresearch, a.s., byl proveden již v březnu roku 2006, přihláška ochranné známky žalobce však byla podána až dne 15.6.2012, tj. více než 6 let poté. Z uvedeného je zřejmé, že předmětný výzkum nemohl odrážet situaci na trhu v roce 2012, zvláště jedná-li o trh s kosmetickými výrobky, jenž se velmi rychle vyvíjí a za šest let se značně obměňuje), a nemohl být způsobilým důkazem k posouzení toho, zda namítaná ochranná známka společnosti Dermacol, a.s., měla ke dni podání přihlášky ochranné známky žalobce dobré jméno. Žalovaný tak k tomuto důkazu při svém rozhodování vůbec neměl přihlížet. Provedení výzkumu společností Mediaresearch, a. s., si navíc zadala sama společnost Dermacol, a.s., a na znalost a hodnocení kosmetických značek bylo dotázáno 1072 osob, tedy pouze desetina promile obyvatel ČR. Závěry tohoto výzkumu proto nelze v žádném případě považovat za nestranné a nezávislé a již vůbec ne za takové, které by vypovídaly o povědomí relevantního trhu.

18. Dalším důkazem předloženým namítajícím bylo 6 ks certifikátů udělených Asociací vizážistů a stylistů ČR pro produkty označené „DERMACOL“ v letech 2007-2012. Podle internetových stránek uvedené asociace certifikáty uděluje 60 vizážistů, kteří hodnotí jen přihlášené výrobky (vizážisté přihlášené výrobky zkoušejí a na základě toho hodnotí). Certifikáty tak dokládají pouze to, že vizážisté, kteří přihlášený výrobek museli vyzkoušet, posoudili jeden konkrétní výrobek společnosti Dermacol, a.s., jako lepší než ostatní přihlášené výrobky v určité kategorii (pokud v dané kategorii vůbec nějaký jiný výrobek přihlášen byl). Z těchto certifikátů proto nelze dovozovat, jak se v těchto letech měnilo vnímání, oblíbenost a známost namítaných ochranných známek mezi relevantní veřejností, tj. mezi spotřebiteli - uživateli kosmetických výrobků, pro které jsou namítané ochranné známky registrovány. Pouze povědomí široké veřejnosti, resp. spotřebitelů, přitom může dokládat, zda ochranná známka má dobrou pověst či nikoliv. Předložené certifikáty Asociace vizážistů a stylistů ČR tedy vůbec nejsou způsobilé prokázat znak dobrého jména u namítaných ochranných známek. Za zcela irelevantní je pak třeba považovat poslední z předložených důkazů, tj. reklamní materiál „Dermacol“ z roku 2013, neboť tento vznikl až po podání napadené přihlášky a jako takový jej žalovaný vůbec neměl brát při rozhodování v úvahu. Reklamní materiál vytvořený po datu podání napadené přihlášky není za žádných okolností způsobilý prokázat situaci před tímto datem a žalovaný postupoval v rozporu se zákonem, když k tomuto materiálu při svých úvahách vůbec přihlížel, natož pokud z něj dovodil, že namítané ochranné známky mají dobrou pověst. Důkazy předložené namítajícím tedy nebyly způsobilé prokázat existenci dobrého jména namítaných ochranných známek k rozhodnému datu. Žalovaný postupoval v rozporu se zákonem a zásadami logického myšlení, pokud dospěl k opačnému závěru, když současně za tím účelem chybějící důkazy nahrazoval zcela nepřipustně i vlastními nepodloženými úvahami.

19. Vzhledem k tomu, že žalovaný chybně posoudil otázku prokázání dobrého jména namítaných ochranných známek, postupoval v rozporu se zákonem i ve zbytku svého

rozhodnutí, když při posuzování míry podobnosti namítaných ochranných známek s přihlašovanou ochrannou známkou aplikoval nesprávné ustanovení zákona - namísto § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 441/2003 Sb., aplikoval § 7 odst. 1 písm. b) tohoto zákona. Bez ohledu na to navíc míru podobnosti namítaných ochranných známek s přihlašovanou ochrannou známkou rovněž posoudil proti zásadám logického myšlení a v rozporu se svými dřívějšími rozhodnutími.

20. Žalovaný hodnotil podobnost přihlašované a namítaných ochranných známek z hlediska sémantického, vizuálního, fonetického a na základě tohoto hodnocení dospěl k závěru, že srovnávaná označení jsou si vizuálně a foneticky podobná, a tedy celkově podobná, byť z hlediska sémantického podobnost označení neshledal. Z hlediska sémantického žalovaný správně vyhodnotil, že slovo „derma“ je častým komponentem ochranných známek zapsaných pro výrobky ve třídách výrobků a služeb v oblasti kosmetických výrobků, lékařských a farmaceutických přípravků, takže tato část ochranné známky postrádá rozlišovací způsobilost a na jejím základě není možné dovozovat celkovou podobnost napadeného označení a namítaných ochranných známek. V kombinaci s koncovkami cur a col však žalovaný posoudil obě slovní označení chybně jako fantazijní. Zatímco označení Dermacol lze dle žalobce skutečně označit za fantazijní vzhledem k absenci rozeznatelného významu jeho koncovky, označení Dermacur je označením asociačním, kdy derma je výrazem pro kůži, pokožku, pleť apod., a koncovka cur je odvozena od původně latinského slova „cur“ - v češtině léčba, kúra, odkazující zároveň i na sídlo žalobkyně v lázních Karlovy Vary, kde se dlouhodobě vyskytují lázeňské domy pojmenované jako „Curhaus“, „Kurhaus“ apod., z nichž jeden je mj. i provozovnou žalobkyně. Již ze samotného sémantického hlediska jsou tedy obě označení mezi sebou odlišná, když označení Dermacol je fantazijní, bez konkrétního významu, zatímco označení Dermacur je označení s konkrétním jasným významem, a tedy asociační.
21. Z vizuálního hlediska věnoval žalovaný pozornost v zásadě jen slovnímu prvku, který považuje u všech srovnávaných označení za dominantní. Jeho vyjádření ke grafickým prvkům byla velmi stručná a toliko konstatovala, že jsou pouze popisného či doplňkového charakteru a nepřispívají k odlišení srovnávaných označení. Z vyobrazení přihlašovaného označení je však zřejmé, že grafický prvek (kříž v ohraničeném čtverci) je výrazný a poutající pozornost, a to i vzhledem k výraznému barevnému odlišení, které dává výrobkům žalobkyně čistý, jednotný design, zřetelně odlišitelný od výrobků jiných kosmetických společností, včetně společnosti namítající. Zároveň i druhá namítaná ochranná známka disponuje výrazným grafickým prvkem tvořeným propojenými písmeny DC v barevném kruhu (tvarově i barevně zcela odlišném od přihlašovaného označení). Tento grafický prvek je oproti slovnímu prvku i značně velký a z celkového vizuálního pohledu dominantní.
22. I v případě, že by grafický prvek v předmětném případě skutečně neměl rozlišovací způsobilost, jak tvrdí žalovaný, porovnávající označení jsou od sebe dostatečně odlišitelná i jen díky slovnímu prvku. Koncovky obou slov jsou zcela rozdílné (OL proti UR) a na první pohled od sebe nepochybně odlišují ochranné známky jako celky. V rozporu s tím žalovaný dospěl ke zcela opačnému závěru, přičemž zarážející na tom je nejen argumentace žalovaného jdoucí proti zásadám logického myšlení, ale zejména skutečnost, že žalovaný těmito argumenty šel proti svým vlastním argumentům z jiných rozhodnutí. Žalobce

v této souvislosti poukázala na rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 12.12.2013. č.j. 0-230633/D54395/2013/ÚPV, týkající se porovnání označením SELODERM s označením BELODERM. Ve zmíněném rozhodnutí žalovaný uvedl: „Při vyhodnocení porovnání z vizuálního hlediska orgán prvního stupně řízení správně přihlédl k výrazně rozdílným počátečním písmenům porovnávaných ochranných známek..... Odvolací orgán se ztotožnil se závěrem orgánu prvního stupně řízení, že vzhledem k této odlišnosti nelze z hlediska vizuálního považovat porovnávané ochranné známky za shodné nebo podobné, neboť tato písmena výrazně mění ochranné známky jako celky. Názor namítajícího, že počáteční písmena „S“ a „B“ vykazují jisté společné a nikoliv zanedbatelné znaky, je nutno odmítnout. Většina písmen abecedy je totiž založena na obloucích. Typickým příkladem písmene složeného ze dvou na sebe navazujících oblouků je písmeno „S“, písmeno „B“ je typickým příkladem písmene založeného na přímce doplněné dvěma oblouky. Rozdíly obou písmen jsou zřetelné i při letmém pohledu, jejich rozlišení nedělá potíže ani Žákovi první třídy základní školy. V uvedeném případě tedy pro dostatečné vizuální odlišení postačoval rozdíl v jediném písmeni z osmi písmen, přičemž žalovaný to důkladně odůvodnil i poukazem na znalosti a schopnosti žáka první třídy. V napadeném rozhodnutí žalovaný naopak uvedl: „V rámci posuzování podobnosti označení z tohoto hlediska, při vědomí, že označení je nutno porovnávat jako celky, bylo nutno konstatovat, že srovnávaná označení se odlišují pouze v posledních dvou písmenech, kdy u přihlašovaného označení jsou obsažena písmena „UR“ oproti písmenům „OL“ v namítaných ochranných známkách. Předposlední písmena, tj. samohlásky „U“ a „O“, mají navíc velmi podobný tvar. Odvolací orgán po zhodnocení těchto okolností dospěl k závěru, že odlišnost dvou písmen umístěných na posledních pozicích srovnávaných slovních prvků nepředstavuje natolik významný rozdíl, aby zabránil shledání podobnosti mezi srovnávanými označeními z vizuálního hlediska.“ V napadeném rozhodnutí tedy žalovanému k odlišení nepostačil rozdíl ani ve dvou písmenech ze stejného počtu písmen. Mezi oběma rozhodnutími je zřejmý rozpor - zatímco rozdíly mezi písmeny „S“ a „B“ jsou dle žalovaného zřetelné i při letmém pohledu a jejich rozlišení nedělá potíže ani žákovi první třídy základní školy, rozdíl mezi písmeny „L“ a „O“, resp. dokonce mezi písmeny „R“ a „L“ nepředstavuje natolik významný rozdíl, aby zabránil shledání podobnosti mezi srovnávanými označeními z vizuálního hlediska. V podstatě shodné případy („SELODERM“ x „BELODERM“ a „DERMACUR“ x „DERMACOL“) tedy žalovaný posoudil zcela opačně a v rozporu se zásadami logického myšlení a základními zásadami správního řízení (§ 2 odst. 4 správního řádu).

23. Shora uvedené se dle žalobce vztahuje i na hodnocení fonetického hlediska. V případě „SELODERM“ žalovaný k tomuto hledisku uvedl: „Z hlediska fonetického se porovnávaná označení vyslovují tak, jak se píše, tj. „seloderm“ a „beloderm“. Označení se tak odlišují první slabikou „se“ a „be“, resp. dvěma slabikami „selo“ a „belo“. Odvolací orgán konstatoval, že hláska „s“ napadené ochranné známky je hláskou foneticky výraznou, neboť jde o sykavku, stejně jako hláska „b“ je foneticky výrazná z toho důvodu, že jde o znělou souhlásku. Souhlásky „s“ a „b“ tak ani ve spojení se samohláskou „e“, nelze přeslechnout či vzájemně zaměnit, totéž lze vztáhnout na ochranné známky jako celky. Odvolací orgán tudíž konstatoval, že porovnávaná označení rovněž nejsou shodná ani podobná ani z hlediska fonetického.“ V napadeném rozhodnutí však žalovaný oproti tomu uvedl: „jak přihlašované označení, tak i namítané ochranné známky, resp. dominantní slovní prvek třetí namítané ochranné známky, se budou vyslovovat jako jedno slovo, a to pomocí tří slabik, konkrétně „der-ma-kur“ a „der-ma-kol“. Z toho vyplývá, že jejich znění se bude v první i ve druhé slabice plně shodovat a ve třetí slabice se

bude první písmeno ze tří číst stejně a poslední dvě, tedy „ur“ oproti „ol“, odlišně. Třetí slabika má v obou případech obdobnou strukturu, neboť se vždy jedná o slabiku tvořenou třemi hláskami, konkrétně jde o spojení souhlásky „c“ (při vyslovení „k“ se samohláskou a další souhláskou. S ohledem na shodu dvou ze tří obsažených slabik, byť se tyto slabiky vztahují k výslovnosti nedistinktivní části „DERMA“, a s ohledem na podobnou strukturu slabiky poslední odvolací orgán dospěl ve shodě s orgánem prvního stupně řízení k závěru o podobnosti posuzovaných označení z fonetického hlediska, neboť to, že se předmětné slovní prvky liší pouze ve dvou písmenech poslední slabiky srovnávaných tříslabičných slov, nelze chápat jako jejich dostatečné odlišení, přičemž bylo přihlédnuto i k obdobnému rytmu, v němž budou daná označení vyslovována.... Odvolací orgán vzal v úvahu zmíněný rozdíl ve znění poslední slabiky porovnávaných označení, přesto dospěl k témuž závěru jako orgán prvního stupně řízení, že tato odlišnost v kontextu celkového fonetického vjemu, který vyvolávají výrazy „dermakur“ a „dermakol“, není natolik výrazná, aby bylo možno zhodnotit porovnávaná označení jako foneticky nepodobná...“ Žalovaný tedy opět v téměř shodných případech dospěl ke zcela opačnému závěru a tento závěr odůvodnil zcela opačnými argumenty. I při hodnocení fonetického hlediska tak rozhodl v rozporu se základními zásadami správního řízení.

24. S ohledem na shora uvedené je dle žalobce zřejmé, že porovnávaná označení si nejsou podobná nejen z hlediska sémantického, ale ani vizuálního či fonetického. V souladu s rozhodnutím žalovaného ve věci „SELODERM“ by uvedený závěr bylo možné odůvodnit např. tak, že při vyhodnocení porovnání z vizuálního hlediska je třeba přihlédnout k výrazně rozdílným posledním dvěma písmenům porovnávaných ochranných známek. Vzhledem k této odlišnosti nelze z hlediska vizuálního považovat porovnávané ochranné známky za shodné nebo podobné, neboť tato písmena výrazně mění ochranné známky jako celky. Názor namítajícího, že písmena „U“ a „O“ vykazují jisté společné a nikoliv zanedbatelné znaky, je nutno odmítnout. Většina písmen abecedy je totiž založena na obloucích. V předmětném případě navíc obě označení od sebe odlišují zejména další písmena, tedy „R“ a „L“, když písmeno „R“ je typickým příkladem písmene založeného na dvou přímkách a jednom oblouku, zatímco písmeno „L“ je typickým příkladem písmene založeného na přímce doplněné další kolmou přímkou. Rozdíly uvedených písmen jsou zřetelné i při letmém pohledu, jejich rozlišení nedělá potíže ani žákovi první třídy základní školy. Z hlediska fonetického se porovnávaná označení vyslovují téměř tak, jak se píše, tj. „dermakur“ a „dermakol“. Označení se tak odlišují poslední slabikou „kur“ a „kol“, resp. dvěma slabikami „makur“ a „makol“. Hlávka „r“ napadené ochranné známky je hláskou foneticky výraznou, neboť jde o hlásku znělou, stejně jako hlávka „l“ je foneticky výrazná z toho důvodu, že jde o znělou souhlásku. Souhlásky „r“ a „l“ tak nelze přeslechnout či vzájemně zaměnit (již vůbec ne ve spojení s odlišnými samohláskami „u“ a „o“, na něž navazují), a totéž lze vztáhnout na ochranné známky jako celky. V konečném důsledku pak porovnávaná označení nelze logicky shledat jako podobná ani z celkového hlediska.

25. Z výše uvedeného je dle přesvědčení žalobce zřejmé, že žalovaný při posouzení věci vycházel z nezpůsobilých důkazů a chybějící důkazy nepřipustně nahrazoval vlastními úvahami, které neměly podklad v relevantních důkazech. Další úvahy žalovaného o podobnosti porovnávaných označení byly v první řadě založeny na chybné aplikaci zákona (§ 7 odst. 1 písm. b) namísto § 7 odst. 1 písm. a), zároveň však odporovaly skutkovým zjištěním a zásadám logického myšlení, jakož i standardnímu postupu žalovaného při posuzování obdobných případů.

26. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že v předchozím správním řízení nikterak nepochybil, napadené rozhodnutí řádně odůvodnil, podepřel zákonnými ustanoveními a rozhodnutí vydal v souladu s dosavadní praxí. Zpochybňování výzkumu společnosti Mediaresearch, a.s., žalobcem, protože byl proveden již v březnu roku 2006, není relevantní. Výzkum prokazuje dobré jméno namítaných ochranných známek před podáním napadené přihlášky ochranné známky zcela v souladu se zákonem a nic nenasvědčuje tomu, že by namítané ochranné známky své dobré jméno následně ztratily. Jak vyplývá z předloženého kvantitativního výzkumu společnosti Mediaresearch, a. s., ve kterém byly hodnoceny kosmetické značky, bylo osloveno 1100 žen starších 15 let, jednotlivé skupiny žen byly odlišeny věkem, vzděláním, regionem a velikostí měst, ve kterých žijí. Po vyřazení chybně vyplněných souborů bylo do zpracování zařazeno 1072 respondentů. Popsané metody prováděného průzkumu odpovídají metodám používaným i při jiných průzkumech. Byl proveden přepočtení obyvatel podle zvolených skupin do potřebného vzorku respondentů, stanoven způsob dotazování. Výsledné údaje reprezentují populaci žen ČR starších 15 let podle věku, vzdělání, regionu a místa bydliště. V žádném průzkumu veřejného mínění či průzkumu trhu nejsou a ani nemohou být osloveni všichni obyvatelé ČR, ale vždy pouze reprezentativní vzorek obyvatel, který je vybrán podle předem stanovených kritérií. Co se týká certifikátů, které v soutěži pořádané Asociací vizážistů a stylistů ČR hodnotí výrobky „Dermacol“ jako nadprůměrné, žalovaný rovněž trvá na svém posouzení. Je totiž zřejmé, že nadprůměrné hodnocení výrobků namítajícího, které opravňuje k užívání označení „Doporučeno AVS-ČR“, svědčí o vysoké kvalitě výrobků nesoucích označení „Dermacol“. Také ohledně reklamních materiálů předložených namítajícím žalovaný trvá na svém posouzení, jak je provedl v napadeném rozhodnutí.
27. Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval též na svých závěrech o podobnosti porovnávaných označení. Uvedl, že slovní prvky „DERMACUR“ a „DERMACOL“ vyhodnotil jako výrazy, které budou spotřebitelé vnímat jako fantazijní bez konkrétního významu. Ostatní slovní či obrazové prvky posuzovaných označení jsou pak pouze doplňkového či popisného charakteru a nebudou výrazně ovlivňovat sémantický obsah označení, resp. nebudou mít vliv na zamezení podobnosti či naopak. Co se týká hlediska vizuálního i fonetického, shodný počátek slov „DERMA“ ovlivní celkový dojem vyvolávaný oběma označeními natolik, že rozdílnost koncovek „COL“ a „CUR“ nepovede v myslích spotřebitele k odlišení porovnávaných označení. Posouzení podobnosti ochranných známek musí zohlednit celkový dojem, kterým tyto ochranné známky působí, neboť průměrný spotřebitel obvykle vnímá ochrannou známku jako celek a nezkoumá její různé detaily, viz rozhodnutí Soudního dvora EU C-251/95 ve věci „SABEL“ : *„Posouzení vizuální, fonetické nebo významové podobnosti dotčených označení musí být založeno na celkovém dojmu, jakým známky působí při zohlednění zejména jejich distinktivních a dominantních prvků.“* Otázka podobnosti je sice i otázkou míry odlišností, ale podobnost označení především spočívá ve vnímání prvků shodných či podobných. Spotřebitel přikládá obvykle větší význam počáteční části slov.
28. Pokud jde o rozhodnutí ve věci sp. zn. 0-230633, žalovaný zdůraznil, že každý případ je posuzován se zřetelem na konkrétní skutkové okolnosti, a to individuálně v každé věci. Není možné porovnávat důvody a argumentaci pro zamítnutí námitek podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 441/2003 Sb., a argumentaci, na základě které bylo vyhověno námitkám

podaným podle § 7 odst. 1 písm. b) téhož zákona. Tím, že v námitkovém řízení ve věci sp. zn. 0-496037 rozhodl jinak než ve věci sp. zn. 0-230633, tedy žalovaný neporušil zásadu správního řízení uvedenou v § 2 odst. 4 správního řádu, neboť se nejednalo o skutkové shodné ani podobné případy.

29. Osoba zúčastněná na řízení ve vyjádření k věci samé uvedla, že žaloba je dle jejího názoru nedůvodná a že se plně ztotožňuje se závěry žalovaného uvedenými v napadeném rozhodnutí. Žalovaný v dané věci postupoval v řízení v souladu se všemi právními předpisy, a to jak procesními, tak hmotněprávními. Napadené rozhodnutí založil na správně zjištěném skutkovém stavu a odůvodnil jej odkazem na relevantní právní předpisy. Skutečnost, že ochranná známka DERMACOL má v České republice již řadu let dobré jméno, byla řádně prokázána předloženými důkazy. Žalovaný tyto posoudil jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti a zcela správně dovodil závěr o existenci dobrého jména.
30. Důkaz v podobě Výzkumu hodnocení kosmetických značek žalovaný v minulosti akceptoval a opřel o něj své rozhodnutí např. i v řízení vedeném pod č. spisu 460982 ukončeném v r. 2010 (námitky vůči přihlášce ochranné známky DERMATOL). Skutečnost, že se jedná o výzkum již z r. 2006, nemůže sama o sobě znamenat nezpůsobilost takového důkazu k posouzení toho, zda ochranná známka DERMACOL požívá dobrého jména. Z dalších důkazů, zejména předložených Certifikátů Asociace vizážistů a stylistů ČR z let 2007 - 2012, nepochybně vyplývá, že výrobky značky Dermacol jsou dlouhodobě a každoročně oceňovány Asociací vizážistů a stylistů ČR, a tedy že od r. 2006 (kdy byl proveden předmětný marketingový výzkum) dobrého jména nepozbyly.
31. Osoba zúčastněná na řízení je dále přesvědčena, že i v posouzení otázky podobnosti přihlašované ochranné známky DERMACUR a registrované ochranné známky DERMACOL žalovaný postupoval v souladu se všemi právními předpisy a předmětnou otázku posoudil zcela v mezích jeho správního uvážení a od svých dřívějších rozhodnutí se nikterak neodchýlil. Námitku, v níž žalobce vytýká žalovanému neopodstatněně rozdílné rozhodování oproti věci BELODERM x SELODERM, nelze přijmout, protože se nejednalo o totožné případy. Ve věci BELODERM x SELODERM se jednalo o odlišnost v prvním písmenu celého označení, na které se spotřebitel při vjemu takového označení zaměří jako první. Jak při vizuálním, tak fonetickém vjemu bude pro spotřebitele počátek slova vždy stěžejní. Ve věci DERMACOL x DERMACUR se však jedná o odlišnost až v samotné koncovce slova, která je navíc pouze nepatrná a průměrný spotřebitel ji může velice snadno přehlédnout, resp. přeslechnout. Z hlediska průměrného spotřebitele lze předpokládat, že nebude věnovat příliš pozornosti odlišnosti v pouhých koncových 2 písmenech, navíc když koncovky obou označení i znějí velice podobně („kol“ / „kur“). Jak z vizuálního, tak i z fonetického hlediska jsou tedy označení DERMACOL a DERMACUR zcela nepochybně podobná. Osoba zúčastněná na řízení se ztotožňuje též se závěrem žalovaného, že obecný křížek není natolik originální, aby potlačil dominanci slovního prvku DERMACUR, a zamezil tak na straně veřejnosti pravděpodobnosti záměny se značkou DERMACOL. V případě ochranné známky s dobrým jménem navíc není nutné zjištění, aby podobnost dosáhla takového stupně, že na straně dotčené veřejnosti bude existovat přímo nebezpečí záměny. Naopak postačí, že stupeň podobnosti

má za následek, že si dotčená veřejnost vytvoří mezi označeními určité spojení. I touto úvahou se žalovaný při svém rozhodování řídil a správně ji daný případ aplikoval.

32. Osoba zúčastněná na řízení dodala, že ačkoliv žalobce nebyl v přihlašovacím řízení úspěšný a jím přihlašovaná ochranná známka DERMACUR nebyla žalovaným registrována, žalobce toto označení na svých výrobcích užívá a pod tímto označením je nabízí spotřebitelům. Dne 24.3.2015 žalobce podal novou přihlášku ochranné známky v upraveném znění, ovšem stále obsahující jako dominantní prvek slovo DERMACUR. Osoba zúčastněná na řízení považuje tuto přihlášku opět za účelově podanou a podala proti ní rovněž námitky.
33. Při ústním jednání před soudem setrvali účastníci řízení na svých procesních stanoviscích a dosavadní argumentaci, kterou podrobně zrekapitulovali. Žalobce při jednání uplatnil nově námitku, že jeho obchodní firma ve stejném znění, jaké má přihlašované označení, byla bez jakýchkoliv problémů zapsána do obchodního rejstříku. Osoba zúčastněná na řízení se k ústnímu jednání nedostavila.
34. Soud při jednání zamítl návrh žalobce na provedení důkazu rozhodnutím předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 12.12.2013. č.j. O-230633/D54395/2013/ÚPV ve věci ochranné známky SELODERM. Provedení tohoto důkazu soud shledal nadbytečným za situace, kdy o vydání tohoto rozhodnutí a jeho obsahu nebylo mezi účastníky sporu. Pokud jde o existenci uvedeného rozhodnutí a jeho obsah, soud vzal za svá skutková zjištění shodná tvrzení účastníků, jak mu umožňuje § 120 odst. 3 o.s.ř. ve spojení s § 64 s.ř.s.
35. Na základě podané žaloby soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů. V posuzované věci vyšel z následně uvedené právní úpravy:

Podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 441/2003 Sb., přihlašované označení se nezapíše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu (dále jen "námitky") vlastníkem starší ochranné známky, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou.

Podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb., přihlašované označení se nezapíše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu (dále jen "námitky") vlastníkem starší ochranné známky, která je shodná s přihlašovaným označením nebo mu je podobná, pokud má být takové označení zapsáno pro výrobky nebo služby, které sice nejsou podobné těm, pro které je starší ochranná známka zapsána, avšak jde o starší ochrannou známkou, která má v České republice dobré jméno, a užívání přihlašovaného označení by nepoctivě těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky nebo jim bylo na újmu.

Podle § 2 odst. 4 správního řádu správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.

36. Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
37. Soud nepřisvědčil námitkám, v nichž žalobce zpochybňuje závěry žalovaného o prokázání dobrého jména namítaných ochranných známek. Předně není pravdou, že žalovaný napadené rozhodnutí založil v převážné míře pouze na svých úvahách a domněnkách, do kterých pouze účelově zapracoval důkazy předložené společností Dermacol, a.s. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný předložené důkazy hodnotil jak jednotlivě, tak v jejich vzájemné souvislosti, a úvahy, kterými se při jejich hodnocení řídil, srozumitelným způsobem popsal ve vydaném rozhodnutí. Jeho závěr o prokázání dobrého jména namítaných ochranných známek je tedy zbudován na konkrétních skutkových zjištěních, která vycházejí z provedených důkazů a mají v nich náležitou oporu, nikoliv na ničím nepodložených úvahách a domněnkách, jak tvrdí žalobce. Provedené důkazy žalovaný hodnotil způsobem, který zásadám logického myšlení nijak neodporuje.
38. Skutečnost, že první z hodnocených důkazů, jímž je výzkum společnosti Mediaresearch, a.s., byl proveden šest let před podáním napadené přihlášky ochranné známky žalobce, nikterak nebrání jeho použití jako důkazního prostředku. Namítající tímto důkazem prokázal, že namítané starší ochranné známky měly v České republice ke dni provedení výzkumu dobré jméno. Je samozřejmé, že předmětný výzkum vzhledem k datu provedení neodráží situaci na trhu s kosmetickými výrobky v roce 2012, žádná taková skutková zjištění z něj však žalovaný nečerpá. Prostřednictvím uvedeného důkazu bylo prokázáno dobré jméno namítaných ochranných známek v České republice v roce 2006, přičemž dalšími důkazy bylo prokázáno, že namítané ochranné známky si takto v minulosti získané dobré jméno kontinuálně udržely i v dalších letech.
39. Skutečnost, že si provedení výzkumu společností Mediaresearch, a. s., zadala společnost Dermacol, a.s., nedokládá nevěrohodnost tohoto průzkumu. To, že si společnost, která dlouhodobě aktivně působí na trhu s kosmetickými výrobky, zadá provedení průzkumu zaměřeného na povědomí českých žen o kosmetických značkách a jejich nákupních preferencích, považuje soud za zcela přirozené jednání ze strany producenta takových výrobků. Jak přílehavě konstatoval Úřad v prvostupňovém rozhodnutí, společnost Mediaresearch, a. s., je na českém trhu renomovanou společností v oblasti marketingového průzkumu. Výsledky jí provedeného průzkumu tudíž nelze označit za nevěrohodné a neobjektivní jen z toho důvodu, že zadavatelem průzkumu byla společnost Dermacol, a.s.
40. Žalobce zpochybňuje relevanci výsledků průzkumu provedeného jmenovanou společností s poukazem na údajně nízký počet respondentů („pouze desetina promile obyvatel ČR“). Soud s tímto tvrzením nesouhlasí, protože počet 1072 „platných“ respondentů průzkumu považuje za dostatečně reprezentativní k získání objektivních údajů majících náležitou výpovědní hodnotu. Skutečnost, že značka „DERMACOL“ chráněná namítanými ochrannými známkami se v průzkumu mezi dalšími známými značkami pleťové a dekorativní kosmetiky (Nivea, Avon, L’Oreal, Margaret Astor aj.) umístila na předních

místech, pokud jde o spontánní známost či oblíbenost, ale i v dalších parametrech, jako je dotázaná znalost, průměrná spotřeba, vyzkoušená značka, poslední nákup aj., nepochybně svědčí o značné oblíbě výrobků nesoucích tuto značku u spotřebitelské veřejnosti, a prokazuje tak dobré jméno namítaných ochranných známek.

41. Certifikáty udělené v letech 2007 – 2012 Asociací vizážistů a stylistů ČR výrobkům nesoucím ochrannou známku „DERMACOL“ z časového hlediska navazují na doklad č. 1 a prokazují, že společnost Dermacol, a.s., také v tomto období produkovala nadprůměrně kvalitní výrobky. Ty byly v soutěži pořádané jmenovanou asociací buď vyhlášeny nejlepším výrobkem roku, nebo získaly ocenění za nadprůměrné hodnocení. Jak konstatoval žalovaný v napadeném rozhodnutí, Asociace vizážistů a stylistů ČR je nezávislou neziskovou organizací sdružující profesionály v oboru péče o image, což dokládá nestrannost a zároveň odbornost hodnotitelů, kteří výrobky přihlášené do soutěže posuzovali. Žalobcem zmíněných 60 vizážistů – profesionálů v daném oboru je rovněž částí spotřebitelské veřejnosti; navíc lze důvodně předpokládat, že nároky, které tito hodnotitelé kladli na výrobky přihlášené do soutěže, jsou nesrovnatelně vyšší, než jsou nároky běžných spotřebitelů. Skutečnost, že společnost Dermacol, a.s., nejenže přihlásila své výrobky do soutěže pořádané jmenovanou asociací, ale její výrobky uspěly v konkurenci dalších výrobců, je dokladem toho, že i po roce 2006 pokračovala ve výrobě (a logicky též v prodeji) nadprůměrně kvalitních výrobků, z čehož je nutno dovodit trvání dobrého jména namítaných ochranných známek, které tyto výrobky nesly.
42. Trvání dobrého jména namítaných ochranných známek i v období po roce 2006 prokazuje též doklad č. 3, tj. reklamní leták nadepsaný slovy „Dermacol - Všechno kolem krásy – Pleťový a tělový specialista od roku 1966.“ Tento leták skutečně pochází z roku 2013, což je zřejmé z jeho obsahu (v letáku je zmíněno, že značka Dermacol slaví 47 roků její úspěšné existence). Datace předmětného reklamního letáku nicméně není na překážku jeho užití k prokázání dobrého jména namítaných ochranných známek před rokem 2013, protože z jeho obsahu lze čerpat řadu zjištění vztahujících se nepochybně k období, které roku 2013 předcházelo. Žalovaný tudíž nepochybil, jestliže při posouzení otázky dobrého jména namítaných ochranných známek přihlédl i k tomuto důkazu. Reklamní leták zmiňuje dlouhou historii české kosmetiky značky Dermacol, je v něm popsána široká distribuční síť výrobků této značky (vlastní kosmetické studio v Praze a Brně, e-shop, drogistické řetězce, hypermarkety, lékárny aj.), dále je v letáku uveden obsáhlý výčet zemí, kde lze zakoupit výrobky značky Dermacol, a je zde rovněž jmenována řada známých osobností (zpěvaček, hereček, modelek), s nimiž je značka Dermacol spojována. V letáku se lze dále dočíst, že Dermacol je oficiálním make-up partnerem mnoha významných českých divadel (Národní divadlo, Státní opera, Stavovské divadlo, Hudební divadlo Karlín). Je nabíledni, že takovýchto úspěchů ve svém podnikání společnost Dermacol, a.s., nedosáhla jednorázově v roce 2013, kdy byl předmětný reklamní leták vytištěn. Zcela nepochybně se jedná o výsledky mnohaletého úspěšného budování a rozvoje společnosti, které svědčí o tom, že namítané ochranné známky DERMACOL se dobrému jménu těšily nejen v roce 2013, ale dlouhodobě i před tímto rokem.
43. Vzhledem k výše uvedenému soud přisvědčuje závěru žalovaného, že společností Dermacol, a.s., předložené doklady ve svém souhrnu prokazují nejen existenci dobrého jména namítaných ochranných známek v roce 2006, ale také trvání tohoto stavu v letech

následujících, včetně roku 2012, kdy byla podána napadená přihláška ochranné známky „DERMACUR“.

44. Námitka, že žalovaný při posuzování míry podobnosti namítaných ochranných známek s přihlašovanou ochrannou známkou nesprávně aplikoval § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb., namísto § 7 odst. 1 písm. a) tohoto zákona č. 441/2003 Sb., je neopodstatněná. Společnosti Dermacol, a.s., uplatnila námitky proti přihlášce ochranné známky „DERMACUR“ podle obou výše zmíněných ustanovení, a žalovaný byl tedy oprávněn na danou věc aplikovat rovněž § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb., což také učinil. V prvostupňovém rozhodnutí Úřad dovodil, že s ohledem na zjištěnou oprávněnost námitek podaných podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb., které vedly k zamítnutí napadené přihlášky ochranné známky v plném rozsahu, již není nutné zabývat se posouzením námitek uplatněných podle § 7 odst. 1 písm. a) téhož zákona. Protože tyto námitky nebyly Úřadem v prvostupňovém rozhodnutí pro nadbytečnost vypořádány, ani orgán rozhodující o rozkladu se jimi logicky v napadeném rozhodnutí nezabýval. Z této skutečnosti však rozhodně nevyplývá namítaná nesprávnost aplikace § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb. Zamítnutí napadené přihlášky ochranné známky na základě námitek uplatněných dle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb., ob stojí samo o sobě.
45. Soud se plně ztotožňuje i se závěry žalovaného stran posouzení podobnosti přihlašované ochranné známky „DERMACUR“ s namítanými ochrannými známkami. Co se týče vizuálního hlediska, slovní prvky porovnávaných označení „DERMACUR“ a „DERMACOL“ jsou shodně tvořeny osmi písmeny, přičemž vykazují úplnou shodu v prvních šesti písmenech. Nelze přehlédnout, že slovní prvek „DERMACUR“ je dominantním prvkem přihlašovaného označení, zatímco slovní prvek „DERMACOL“ je dominantním prvkem namítané ochranné známky č. 193491 (ta sestává pouze z tohoto prvku), a stejně tak je dominantním prvkem namítané kombinované ochranné známky č. 286049. Rozdílnost spočívající pouze v odlišných dvou posledních písmenech uvedených slovních prvků vskutku není natolik významná, aby porovnávaná označení nebylo možno označit z vizuálního hlediska za podobná. Naprostá shoda počáteční části slovních prvků přihlašovaných označení („DERMA“) ve spojení se shodným prvním písmenem jejich poslední slabiky („C“) mají za následek podobný celkový dojem, který přihlašovaná označení vyvolávají.
46. V této souvislosti soud považuje za potřebné zdůraznit, že průměrný spotřebitel obvykle přikládá větší význam počáteční části slov než částem následujícím [srov. rozsudky Tribunálu ze dne 17. 3. 2004, El Corte Inglés v. OHIM – González Cabello a Iberia Líneas Aéreas de España (MUNDICOR), T-183/02 a T-184/02, Recueil, s. II-965, bod 81 a 83; a ze dne 16. 3. 2005, L'Oréal v. OHIM – Revlon (FLEXI AIR), T-112/03, body 64-65]. Počáteční část slovních prvků „DERMACUR“ a „DERMACOL“ je zcela shodná.
47. Slovní prvek přihlašovaného označení „DERMACUR“ je vizuálně podobný namítané ochranné známce č. 193491 i svým grafickým ztvárněním, neboť je tvořen písmeny velké abecedy, z nichž některá se svým tvarem podobají písmenům slovního prvku DERMACOL. Jedná se např. o první písmeno „D“ s výrazně protaženými vodorovnými liniemi oblouku, či nápadně zakulacené písmeno „C“.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

48. Obrazový prvek přihlašovaného označení, jenž spočívá v modrém kříži umístěném ve čtverci, není natolik výrazný, aby přihlašované označení jednoznačně odlišil od namítaných ochranných známek. Jedná se o nikterak originální symbol kříže, který v přihlašovaném označení již s ohledem na jeho velikost a umístění očividně plní pouze doplňkovou roli. Žalovaný proto právem dovodil, že tento obrazový prvek není s to upoutat pozornost průměrného spotřebitele do té míry, aby byl z jeho pozornosti vyloučen dominantní slovní prvek přihlašovaného „DERMACUR“, který vykazuje výraznou vizuální podobnost s jediným slovním prvkem první a druhé namítané ochranné známky. Soud k tomu dodává, že s ohledem na povahu výrobků, pro které mělo být přihlašované označení zapsáno jako ochranná známka, způsob jejich prodeje atd., by běžný spotřebitel nepochybně kladl větší důraz na slovní prvky označení. Jedná se o kategorii výrobků, které jsou na trhu identifikovány podle jména produktu, a nikoli podle (nedistinktivních) obrazových či grafických prvků na etiketě/obalu. Jinak řečeno, relevantní spotřebitel se na trhu s těmito výrobky bude běžně orientovat podle názvu, který primárně zůstane v jeho paměti [srov. rozsudek Tribunálu ze dne 14. 7. 2005, T-312/03 *Wassen International v OHMI - Stroschein Gesundkost (Selenium-Ace)*]. S ohledem na tyto skutečnosti mají dominantní slovní prvky porovnávaných označení „DERMACUR“ a „DERMACOL“ silnější dopad na spotřebitele, než jejich složka obrazová, která je zároveň nedistinktivní.
49. Naprostá shoda počáteční části slovních prvků přihlašovaných označení („DERMAC“) má za následek také fonetickou podobnost porovnávaných označení. Jak přihlašované označení, tak i slovní prvek namítaných ochranných známek se budou vyslovovat jako jedno tříslabičné slovo („der-ma-kur“; „der-ma-kol“). První dvě slabiky jsou tedy zcela totožné. Poslední slabika se sice neshoduje zcela, i ona ale má obdobnou strukturu, neboť je tvořena třemi hláskami, přičemž první je shodně souhláska „c“ (vyslovovaná jako „k“), za kterou následuje samohláska a další souhláska. Shodná délka a tříslabičná skladba předmětných slovních prvků, naprostá shoda jejich prvních dvou slabik a obdobná struktura poslední slabiky začínající shodnou souhláskou ve svém souhrnu zakládají značnou fonetickou podobnost porovnávaných označení.
50. Podobnost při vyslovování porovnávaných označení je rovněž umocněna tím, že kromě koncové části se porovnávaná označení skládají ze stejných písmen, a to navíc ve stejném pořadí [srov. rozsudek Tribunálu ze dne 22. 3. 2007 *Brinkmann v. OHIM - Terra Networks (Terranus)*, T-322/05, bod 38], přičemž totožná část porovnávaných označení se nachází v jejich počáteční části, které spotřebitel obvykle přikládá větší význam [srov. výše uvedený rozsudek MUNDICOR, body 81 a 83 (kde Tribunál porovnával označení „MUNDICOR“ a „MUNDICOLOR“)].
51. Přihlašované označení není označením s konkrétním jasným významem, tj. označením asociačním, jak tvrdí žalobce, ale označením fantazijním. Slovo „cur“ v českém jazyce žádný význam nemá; o tom, že by průměrný spotřebitel znal význam latinského slova cur, od kterého je dle žalobce tato „koncovka“ odvozena, lze s úspěchem pochybovat. To, že žalobkyně údajně sídlí v Karlových Varech v domě pojmenovaném „Curhaus“ či „Kurhaus“, znalost sémantického významu slova cur mezi spotřebitelskou veřejností

neprokazuje. Porovnávání označení jsou tedy fantazijské, a ze sémantického hlediska se nijak (tím méně výrazně) neodlišují.

52. Lze shrnout, že žalovaný nikterak nepochybil v závěru o výrazné podobnosti porovnávaných označení z vizuálního a fonetického hlediska. Na tomto místě je znovu nutné připomenout, že při posuzování námitek uplatněných podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb., není ochrana poskytovaná známce s dobrým jménem podmíněna zjištěním, že mezi známkou s dobrým jménem a označením existuje takový stupeň podobnosti, že by v příslušné části veřejnosti existovala mezi nimi pravděpodobnost záměny. Pro stupeň podobnosti mezi známkou s dobrým jménem a označením je postačující, že si příslušná část veřejnosti vytvoří spojení mezi označením a známkou (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2006, čj. 1 As 28/2006-97). Zjištěná podobnost porovnávaných označení k vytvoření takového spojení postačuje. I při zkoumání podobnosti přihlašovaného označení s namítanými ochrannými známkami ve smyslu § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb., je navíc nutno mít na paměti, že průměrný spotřebitel zpravidla nemá možnost přímého porovnání kolidujících označení, a označení, které v daném okamžiku vnímá, porovnává pouze s vjemem druhého označení, tak jak mu utkvělo v paměti, přičemž tento vjem již nemusí být zcela přesný.
53. Odkaz žalobce na rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 12.12.2013. č.j. 0-230633/D54395/2013/ÚPV, ve kterém bylo porovnáváno označení SELODERM s označením BELODERM, není způsobit zpochybnit zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť se jedná o rozhodnutí ve skutkově odlišné věci. Soud v této souvislosti považuje za nutné zdůraznit, že každé přihlašované označení je nutné posuzovat vždy přísně individuálně. Významný vliv na výsledek mohou mít i drobné rozdíly. Zápis konkrétních označení do rejstříku ochranných známek zpravidla nezakládá legitimní očekávání, že bude zapsáno i jiné označení, a to i pokud by takovéto označení bylo vytvořeno obdobným způsobem jako zapsaná označení. Uvedené sice neznamená, že by zápisný úřad svou rozhodovací činností v řízení o ochranných známkách nemohl v jejích určitých aspektech vytvořit ustálenou správní praxi, tato se však z povahy věci (tj. skutkové odlišnosti jednotlivých případů) zpravidla nemůže dotýkat otázek posuzování konkrétních napadených ochranných známek, nýbrž dopadá na ustálené postupy, jež k výslednému posouzení vedou (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29.7.2015, č.j. 9 As 22/2015 – 29 a ze dne 12.3.2015, č.j. 10 As 100/2014 – 120).
54. Označení SELODERM a BELODERM, která byla předmětem posouzení v žalobcem zmíněném rozhodnutí, se na první pohled znatelně liší od označení porovnávaných v nyní souzené věci, z čehož plyne, že závěry, k nimž předseda Úřadu průmyslového vlastnictví při posouzení jejich vzájemné (ne)podobnosti dospěl, nelze mechanicky aplikovat na porovnávaná označení „DERMACUR“ a „DERMACOL“, jak to v žalobě činí žalobce. Rozdílnost obou věcí spočívá v tom, že označení SELODERM se od označení BELODERM výrazně liší přítomností foneticky výrazné sykavky „s“ v počáteční části označení, které průměrný spotřebitel obvykle přikládá větší význam počáteční části slov než částem následujícím, zatímco u označení „DERMACUR“ a „DERMACOL“ tomu tak není. Další rozdíl mezi oběma věcmi je dán tím, že u označení SELODERM a BELODERM byla na základě námitek uplatněných podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 441/2003 Sb., zjišťována existence zaměnitelné podobnosti, zatímco námitkám proti

přihlašovanému označení „DERMACUR“ bylo vyhověno podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) téhož zákona, které stupeň podobnosti mající za následek pravděpodobnost záměny nevyžaduje.

55. Skutkové odlišnosti mezi oběma věcmi odůvodňují jejich odlišné posouzení ze strany správního orgánu. Soud proto nevěšel na námitku vytýkající žalovanému porušení zásady logického myšlení, jakož i základní zásady správního řízení zakotvené v § 2 odst. 4 správního řádu, jehož se měl žalovaný dopustit tím, že v nyní souzené věci nepostupoval obdobně jako v rozhodnutí ze dne 12.12.2013. č.j. 0-230633/D54395/2013/ÚPV.
56. K námitce uplatněné žalobcem při ústním jednání, že jeho obchodní firma ve stejném znění, jaké má přihlašované označení, byla bez jakýchkoliv problémů zapsána do obchodního rejstříku, soud při přezkumu zákonnosti napadeného rozhodnutí nepřihlížel, protože tato námitka byla vznesena až po uplynutí zákonem stanovené lhůty pro rozšíření žaloby (§ 71 odst. 2 s.ř.s.). Soud proto pouze obiter dictum uvádí, že skutečnost, že název obchodní firmy vykazuje dostatečnou míru rozlišovací funkce pro zápis do obchodního rejstříku, automaticky neznamená, že zároveň splňuje podmínky vyžadované zákonem o ochranných známkách pro úspěšné přihlášení ochranné známky v témže znění, a že přihláška takového označení nemůže být úspěšně napadena námitkami vlastníka starší ochranné známky, který by byl zápisem takového označení do rejstříku ochranných známek zkrácen na svých právech.
57. Závěrem soud uvádí, že závěr žalovaného o tom, že užívání přihlašovaného označení by nepoctivě těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména namítaných starších ochranných známek nebo jim bylo na újmu, nebyl v žalobě žádnou relevantní námitkou zpochybněn.
58. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
59. Protože žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
60. Osobě zúčastněné na řízení soud neuložil žádnou povinnost a neshledal ani důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jí mohl přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Proto ve třetím výroku tohoto rozsudku v souladu s § 60 odst. 5 s.ř.s. rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo

rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

Praha 17. ledna 2018

JUDr. Ivanka Havlíková, v. r.
předsedkyně senátu